

Výrok

- 1) Pojem „smluvní ujednání, které nebylo individuálně sjednáno“, uvedený v čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že se konkrétně vztahuje na smluvní ujednání změněné kogentním vnitrostátním právním ustanovením přijatým po uzavření smlouvy se spotřebitelem, kterým se nahrazuje neplatné ujednání obsažené v uvedené smlouvě.
- 2) Článek 1 odst. 2 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že do působnosti této směrnice nespádají ujednání, která odrážejí kogentní právní předpisy a která se součástí úvěrové smlouvy uzavřené se spotřebitelem stala po jejím uzavření a nahrazují neplatné smluvní ujednání tak, že se použije směnný kurz národní banky. Avšak ujednání týkající se kurzového rizika, jako je ujednání dotčené ve věci v původním řízení, není z působnosti této směrnice tímto ustanovením vyloučeno.
- 3) Článek 4 odst. 2 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že požadavek, aby smluvní ujednání bylo sepsáno jasným a srozumitelným jazykem, zavazuje finanční instituce k tomu, aby dlužníkům poskytly dostatečné informace, které jim umožní přijmout informovaná a obezřetná rozhodnutí. Uvedený požadavek v tomto ohledu implikuje, že ujednání o kurzovém riziku musí spotřebitel pochopit nejen z formálního a gramatického hlediska, ale i z hlediska jeho konkrétního dosahu, v tom smyslu, že běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný spotřebitel může nejen zjistit, že může dojít k oslabení domácí měny oproti cizí měně, v níž byl úvěr denominován, ale i posoudit potenciálně významné ekonomické důsledky tohoto ujednání na své finanční závazky.
- 4) Článek 4 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že jasnost a srozumitelnost smluvních ujednání se posuzuje k okamžiku uzavření smlouvy a s ohledem na všechny okolnosti, které provázely uzavření smlouvy, a na ostatní smluvní ujednání, bez ohledu na to, že některá z nich vnitrostátní zákonodárce později prohlásil či považoval za zneužívající a zrušil je.
- 5) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu přísluší, aby i bez návrhu spotřebitele v postavení žalobce určil případnou zneužívající povahu smluvního ujednání, pokud má k dispozici informace o právním a skutkovém stavu, které jsou pro tyto účely nezbytné.

(¹) Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Wind Tre SpA, dříve Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, dříve Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

(Spojené věci C-54/17 a C-55/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2005/29/ES – Nekalé obchodní praktiky – Článek 3 odst. 4 – Oblast působnosti – Články 5, 8 a 9 – Agresivní obchodní praktiky – Příloha I bod 29 – Obchodní praktiky, jež jsou za všech okolností považovány za agresivní – Setrvačný prodej – Směrnice 2002/21/ES – Směrnice 2002/22/ES – Telekomunikační služby – Prodej SIM karet (Subscriber Identity Module; účastnická identifikační karta) obsahujících určité předem instalované a nastavené služby – Nedostatek předběžného informování spotřebitelů“

(2018/C 408/13)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato